

Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ

Κλείνει ένας χρόνος από την ημέρα που έφυγε, 30 Οκτώβρη 2019

Για τους περισσότερους που την γνωρίζαμε από κοντά, η ημέρα εκείνη, 30 Οκτώβρη δεν ξεχνιέται. Όταν χτύπησε το τηλέφωνο η «είδηση» δύσκολα έβγαινε από το στόμα εκείνου που έπρεπε να την μεταδώσει. Η Πόπη είχε φύγει ξημερώματα.

Ήταν μόλις 58 ετών και τα περισσότερα από αυτά τα αφιέρωσε στους κοινωνικούς αγώνες, στους αγώνες της μάχιμης δημοσιογραφίας. Ακούραστη στο πλευρό των συναδέλφων, στους αγώνες για την υπεράσπιση της αλήθειας. Όσο και αν αυτή κόστιζε κάθε φορά. Και στην Πόπη είχαν κοστίσει αυτοί οι αγώνες ακριβά γιατί ποτέ δεν λογάριαζε ποιος ήταν «απέναντι».

Είτε σαν συνδικαλιστική εκπρόσωπος των εργαζόμενων στο Έθνος απέναντι στους εργοδότες και την

εκάστοτε κυβέρνηση, είτε απέναντι στην «γραφειοκρατία», είτε σαν άοκνος φύλακας της Υγείας των συναδέλφων της στην διοίκηση του ΕΔΟΕΑΠ, ήταν πάντα εκεί. Ακόμα και για τους αντίπαλους, ακόμα και γι' αυτούς που δεν την σεβάστηκαν, όταν επρόκειτο για την Υγεία τους στον ΕΔΟΕΑΠ, δεν έκανε διάκριση φίλους από εχθρούς.

Η Πόπη Χριστοδουλίδου εκλέχτηκε δύο φορές μέλος του Δ.Σ. του ΕΔΟΕΑΠ. Την δεύτερη φορά μάλιστα πρώτη σε ψήφους, καθώς κανένας ανάμεσα σε εχθρούς και φίλους, δεν μπορούσε να αμφισβητήσει τους αγώνες που έδωσε για το Ταμείο των δημοσιογράφων, τις σκληρές αδιάκοπες μάχες για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Εκλεγμένο μέλος του Πειθαρχικού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ κατάφερε να φέρει στο φως και να αποκαλύψει απέναντι σε όλους την παραπλανητική στάση των αστικών ΜΜΕ την περίοδο του δημοψηφίσματος το 2015. Από τις ελάχιστες φορές στις μέρες μας που τα πειθαρχικά όργανα της ΕΣΗΕΑ μπορούσαν να πουν ότι υπεράσπισαν την δημοσιογραφία.

Η Πόπη με ταυτότητα αγωνίστριας της αριστεράς, πάντα με ταξικό κριτήριο και κριτική σκέψη στην δημοσιογραφική δουλειά της και στους αγώνες της, διαφώνησε δημόσια το 2012 με τις απολύσεις στον Ριζοσπάστη και αποχώρησε από το ΠΑΜΕ Τύπου.

Το επόμενο βήμα της ήταν η ένταξη της στην Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, στο χώρο της ΕΣΗΕΑ και των ΜΜΕ.

Όλα αυτά τα χρόνια χωρίς διακοπή, με σοβαρά προβλήματα υγείας αλλά χωρίς καμία «απουσία» στάθηκε πάντα στο πλευρό των εργαζόμενων του κλάδου, αλλά και συνολικά της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων, απέναντι στην εργοδοτική και κρατική καταπίεση.

Την έχουμε πάντα στην καρδιά και στον νου μας.